

Noodhulp

CHARITY EASTERN REGIONS OF
EUROPE

VISIE EN MISSIE

EN LATEN WIJ NIET
MOE WORDEN GOED
TE DOEN, WANT TE
ZIJNER TIJD ZULLEN
WIJ OOGSTEN, ALS
WIJ HET NIET
OPGEVEN. LATEN WIJ
DUS, TERWIJL WIJ
GELEGENHEID
HEBBEN, GOEDDOEN
AAN ALLEN, MAAR
VOORAL AAN DE
HUISGENOTEN VAN
HET GELOOF
(GALATEN 6: 9, 10)

HELP MEE!

Inhoudsopgave

	paginanummer
De stichting.....	3
Hulpverlening.....	3
Doelen.....	3
Reisverslag.....	4
Steun nodig.....	10
Gegevens.....	10

De stichting

De stichting CERE zet zich in voor onze naasten in het buitenland. CERE staat voor Charity Eastern Regions of Europe. Aanvankelijk stonden de letters van CERE voor Charitas Evangéliumi Református Egyház. Vertaald betekent de naam 'Barmhartigheid of naastenliefde Evangelische Gereformeerde Kerk (ERE). ERE is de naam van een klein kerkverband in Transkarpatië, in het zuidwesten van Oekraïne in de provincie Uzhgorod.

De naam weerspiegelde dat de stichting is voortgekomen uit contacten die er sinds 2014/2015 zijn tussen leden van ERE en van De Gereformeerde Kerken (hersteld) te Opeinde e.o. Echter is er geen officiële zusterkerkrelatie met de ERE-kerken. Het werk van een oorspronkelijke commissie van de diaconie, is nu ondergebracht in een zelfstandige stichting.

De betekenis van de letters CERE is gewijzigd daar de oude betekenis zeer slecht uitspreekbaar was voor Nederlanders. Tevens denken we dat de naam Charity Eastern Regions of Europe passender is wanneer we mogelijk in de toekomst ook elders hulp mogen gaan bieden.

Hulpverlening

CERE zet zich in voor ondersteuning van het evangelisatie- en zendingswerk in de ERE-kerken. Ook wordt financiële hulp geboden aan diaconale activiteiten in deze gebieden. Daarnaast steunt CERE een medisch fonds, waaruit hoge ziekenhuiskosten betaald kunnen worden.

Na de inval van Rusland in Oekraïne op 24 februari 2022, heeft CERE vanaf het begin de hulp ondersteund die de ERE-kerken bieden aan oorlogsvluchtelingen. Daarnaast is en wordt er hulp geboden aan behoeftigen binnen en buiten de ERE-kerken die in hun levensonderhoud door de oorlog hulpbehoevend zijn geworden.

Doelen

Zoals aangegeven, richt de ondersteuning van CERE zich primair op de ERE-kerken. In de toekomst willen we, wanneer de middelen dit toelaten, ons waar mogelijk breder gaan oriënteren in Oost-Europa. Wellicht kunnen we ook op andere plaatsen iets verwezenlijken van de opdracht goed te doen aan iedereen die op ons pad komt, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof (Gal. 6:10).

We hopen als stichting vier maal per jaar en na elk bezoek ook een reisverslag te publiceren via dit blad.

Reisverslag bezoek aan Oekraïne in oktober 2025

G.R. Veenstra, CERE, 01-11-2025

In het weekend van 17 tot 20 oktober heb ik weer een bezoek mogen brengen aan onze broeders en zusters van de ERE kerken en aan de vluchtelingencentra in Transkarpatië (Oekraïne). Hieronder wil ik u vertellen over dit bezoek, over de ERE-kerken en over de hulp die zij van u ontvangen en namens u geven in de regio.

Het kerkverband

Het ERE-kerkverband is een klein kerkverband van vijf gemeenten. Het kerkverband telt ongeveer 150 leden en drie predikanten. De ERE-kerken worden voornamelijk bezocht door de Hongaarse minderheid die in Transkarpatië woont. De voertaal binnen de kerken is dan ook Hongaars. De vijf gemeenten bevinden zich in Beregdéda, Beregújfalu, Nagybaktá, Mezőgecse en Visk. De ERE-kerken zijn gereformeerde kerken die zijn voortgekomen uit de Hongaars-Orthodoxe Kerk, omdat zij gereformeerd wilden blijven in hun belijdenis en levenspraktijk.

Agnes en Gyula

Sinds het begin van de oorlog woont het predikantsechtpaar (Gyula en Agnes) van de gemeente in Visk, voor een deel in hun tweede huis in Hongarije. Agnes is voor onze stichting een belangrijk contactpersoon die veel werk verricht.

Ik ben op vrijdag vanaf Bremen via München naar Debrecen gevlogen. In Debrecen ben ik door Gyula en Agnes van het vliegveld gehaald. We hebben de avond en nacht doorgebracht in hun huis. De volgende dag zijn Agnes en ik, samen met hun 15-jarige zoon Botond, naar Oekraïne gereden. We zijn bij het plaatsje Astei de grens overgestoken.

Nadat we Botond hebben afgezet bij zijn oma, zijn Agnes en ik doorgereden naar een supermarkt in Beregszász. Deze supermarkt verzorgt de voedselpakketten voor de vluchtelingen.

Guyla en Agnes met hun beide kinderen

Agnes met haar moeder en Botond

Voedselpakketten

Agnes zorgt ervoor dat er elke twee maanden ongeveer 100 voedselpakketten naar evenveel vluchtelingen in de vluchtelingencentra gaan. Deze centra liggen in Janosi, Nagybaktá en Visk. Hieronder ziet u enkele foto's van de voedselpakketten. Een voedselpakket heeft ongeveer een waarde van 50 euro. Dat betekent dat hier dus een groot deel van het geld van de donateurs van CERE naartoe gaat.

Agnes zorgt er samen met de plaatselijke supermarkt voor dat er in de pakketten voedzame producten zitten. Verder houdt zij rekening met de kinderen door er soms ook iets lekkers in te doen. Dit is voor de kinderen (die vaak weinig hebben) echt een cadeautje!

De grootste vluchtelingenopvang zit in Visk, hier rijdt speciaal een vrachtauto van de winkel heen om de pakketten te bezorgen.

Voedselpakketten uitdelen

Voedselpakket

Bezoek aan de vluchtelingen

Nadat de voedselpakketten zijn gekocht, bezoek ik samen met Agnes, Lajos en Eva (ook twee van onze contactpersonen) alle drie vluchtelingencentra.

Links is Lajos. Rechts is Eva. Midden ben ik. Lunchen bij een gemeentelid.

Janosi

Het eerste bezoek is in Janosi. Hier woont een kleine groep mensen in een oud, enigszins vervallen gebouw. Ik zie hier bekende gezichten, die ik tijdens mijn eerste bezoek ook heb ontmoet. De situatie van deze mensen is weinig veranderd sinds mijn bezoek in mei. Geld voor levensonderhoud blijft een groot probleem. Daarnaast is er geen uitzicht op betere permanente woonomstandigheden. Wel is het positief om te melden dat sommige vluchtelingen, die niet ziek of oud zijn, werk hebben kunnen vinden in de buurt. Zo ook Nadya, (de vrouw in het witte uniformjasje op de foto) die in het plaatselijke verzorgingstehuis werkt.

Agnes legt mij uit dat men hier, net als in de andere centra, opkijkt tegen de winter. Er wordt door de staat slechts een minimale hoeveelheid aan gas en elektriciteit gegeven, om het gebouw te verwarmen en van stroom te voorzien. Omdat dit niet genoeg is, moet er extra gas en elektriciteit gekocht worden. Dit is gezien de krappe financiële situatie echter niet te doen.

Vluchtelingen in het vluchtelingencentrum

Nagybaktá

Het tweede bezoek is aan Nagybaktá. De vluchtelingen daar verblijven in een deel van een schoolgebouw, dat ook dienst doet als basisschool voor kinderen uit de regio. Daar tref ik weer veel bekende mensen. Van doorstroom lijkt ook op deze locatie weinig sprake.

Vluchtelingen bij een vluchtelingencentrum

Hier ontmoet ik ook een jonge vrouw, die niet wist waar haar man was. Inmiddels is haar man al maanden vermist in de strijd, wat waarschijnlijk betekent dat hij niet meer leeft. De onzekerheid over zijn lot blijft voor haar en haar dochtertje. Het betekent ook dat zij niet in aanmerking komt voor een uitkering, zolang niet bekend is wat er is gebeurd met haar man. Dit is slechts één van de schrijnende verhalen die ik hier te horen krijg.

Kinderen in de klas

Gelukkig is er op deze locatie ook goed nieuws te melden. Vanaf heden gaat CERE op deze basisschool de allerarmste kinderen uit de regio van twee maaltijden per dag voorzien. Het gaat hierbij om 10 kinderen, die in dussdanige omstandigheden leven, dat ondervoeding vaak voorkomt. Veel van deze kinderen zijn hun vader kwijtgeraakt door de oorlog. De financiering voor dit project wordt verzorgd door vijf bedrijven binnen de GK-

kerken. We zijn erg dankbaar dat wij Anzhelika, het hoofd van de basisschool, dit heuglijke nieuws konden meedelen en het benodigde geld voor de eerste maanden aan haar konden overhandigen.

Visk

Het laatste bezoek is tot slot aan de vluchtelingenopvang in Visk. Aangezien Agnes last heeft van haar rug, vraagt ze of ik achter het stuur wil plaatsnemen. Een trip van anderhalf uur, waarbij ik over wegen rijd, die bij stukken nauwelijks meer een weg zijn te noemen. De staat van bepaalde wegen is simpelweg niet te beschrijven. Agnes plaagt mij nog even, dat wij er een kwartier eerder waren geweest, als zij had gereden. Ik ben blij dat ik de auto überhaupt heel in Visk heb gekregen.

Zoals eerder gezegd verblijven in Visk de meeste vluchtelingen. Ook tijdens dit bezoek zie ik veel bekende gezichten. Hier hebben veel mensen gezondheidsproblemen. Meerdere mensen hebben een behandeling of operatie nodig, maar hebben hier geen geld voor. Daar komt bij dat sommige operaties ook niet in Oekraïne uitgevoerd kunnen worden.

Mij bekruipt een gevoel van machteloosheid. Er is zoveel moeite, zoveel nood. Je zou iedereen willen helpen, maar je weet dat dit niet kan. Onze hulp lijkt soms maar een druppel op een gloeiende plaat.

Ik spreek hierover met Agnes en Lajos, zij leggen mij opnieuw uit dat zij denken dat wij in Nederland onderschatten wat onze hulp betekent voor de vluchtelingen en voor de gemeenteleden van de ERE-kerken. De financiële hulp heeft grote impact, maar ook het feit dat wij voor hen bidden geeft hen

kracht. Ook vertelde Agnes dat mijn bezoek een positieve invloed heeft op de moraal in de opvangcentra en in de gemeente.

ERE-kerken

Tijdens mijn bezoek ontmoet ik ook weer een groot aantal broeders en zusters die ik tijdens mijn vorige bezoek heb ontmoet. Een hartelijk weerzien, waarbij je ondanks de taalbarrière de verbondenheid voelt. Met een aantal van hen krijg ik de kans om thuis te door te spreken. Agnes en Lajos zijn mijn tolken, aangezien er slechts weinig Engels of Duits wordt gesproken. De anderen ontmoet ik op zondag. Er worden op zondag twee gezamenlijke erediensten georganiseerd in het huis van ds. Kopasz in Nagybaktá. De ondervindieping doet dienst als kerk. Beide diensten worden door Lajos live vertaald naar het Engels, zodat ik beide preken kan volgen. Tussen de diensten wordt er gezamenlijk koffie gedronken en een maaltijd gegeten. Op deze dag is de eenheid in Christus duidelijk te voelen. Dat geeft kracht in deze moeilijke situatie waarin zij leven.

Onder de gemeenteleden is ook veel armoede en zijn er veel gezondheidsproblemen. Zij ontvangen financiële steun van CERE, die de zorgen iets verlichten en het betalen van medicatie en zorg mogelijk maakt. Zelfs met deze steun is er nog steeds financiële krapte. Hoe bijzonder is het dan om te zien dat deze mensen, wanneer ze horen van de verwarmingsproblemen door een tekort aan gas en stroom in de vluchtelingencentra, zich afvragen of zij een deel van de steun die zij krijgen niet aan de vluchtelingen moeten geven. De vluchtelingen hebben het immers nog slechter dan zichzelf.

Het is bijzonder om te zien dat onze broeders en zusters, die zo weinig hebben, zo bewust bezig zijn met de opdracht uit Galaten 6 vers 9: *“En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven.”*

Ds. Atilla

De gemeente

Steun nodig

Wij hopen de steun die wij geven aan onze broeders en zusters en aan de vluchtelingen in Oekraïne ook in 2026 te kunnen voortzetten. Hiervoor hebben wij uw voortdurende steun hard nodig. Wij hopen dat u ook in 2026 het werk van CERE een warm hart blijft toedragen. Wij vragen u te bidden voor een ieder in Oekraïne, voor het werk dat daar wordt verricht en voor een spoedig einde van de verschrikkelijke oorlog die de bevolking van dit land nog steeds in zijn greep heeft. CERE is dankbaar voor de donateurs die er nu al zijn, maar we merken dat er nog veel meer geld nodig is. Daarom willen we u vragen om donateur te worden.

Gegevens

Mocht u donateur willen worden, dan vindt u hieronder de bankgegevens. Graag willen wij u vragen om periodieke donaties te vermelden in de omschrijving als bijvoorbeeld 'maandelijks'. Uiteraard zijn giften ook van harte welkom!

Bank

IBAN NL64 RABO 0380 7623 15, t.n.v. Stichting CERE

ANBI/RSIN nr: 865621706

Website

Voor informatie over de stichting en verdere contactgegevens kunt u terecht op onze website www.stichtingcere.nl.

Email

Email: info@stichtingcere.nl